

A ROSALÍA

Do mar pola orela
mireina pasar
na frente unha estrela,
no bico un cantar.

E vina tan sola
na noite sin fin,
¡que inda recei pola probe da tola
eu, que non teño quen rece por min!

A musa dos pobos
que vin pasar eu,
comesta dos lobos,
comesta se veu...

Os ósos son dela
que vades gardar.
¡Ai, dos que levan na frente unha estrela!
¡Ai, dos que levan no bico un cantar!

CORO

A Rosalía

(Versión para coro de nenos e sexteto de metais)
Texto de Manuel Curros Enríquez, música de Xosé Baldomir
 Arranxo de Juan Durán (2014) para o Consello da Cultura Galega

♩ = 48

Do mar po-la.o - re-la mi-rei-na pa - sar, na fren-te.un ha.es -

13 rit.....

tre-la, no bi-co.un can - tar. É vi-na tan so-la na noi-te sen fin, na noi-te sen

18 a tempo

fin, ¡Qu'in da re - cei po-la pro-be da to-la eu, que non te-ño quen re-ce por min!. —

23 8

— eu, que non te-ño quen re-ce por min!.

35 rit.....

A mu-sa dos po-bos que vin pa-sar eu, co-mes-ta dos lo-bos, co-mes-ta mo -

39 a tempo

reu! Os o-sos son de-la, que va-des gar - dar. ¡Ai — dos que le - van na fren-te.un ha.es -

43

tre-la! — ¡Ai — dos que le van no bi.co.un can - tar! ¡Ai — dos que le van na fren.te.un.ha.es

49 rit.....

tre-la! — ¡Ai — dos que le- van no bi-co.un can - tar! —

XOSÉ BALDOMIR RODRÍGUEZ

Nado na Coruña en 1867, este músico e compositor foi discípulo do mestre Marcial Torres del Adalid e coñecido principalmente polas súas producións para canto e piano sobre textos de poetas galegos. Exerceu como director dos orfeóns O Eco e O Brigantino, da orquestra Sociedad Bretón de los Herreros, dos coros e orquestra das Hijas de María e durante máis de trinta anos desempeñou a clase especial de conxunto e masas corais da Escola de Belas Artes da Coruña. En 1906, iniciou unha longa xira por numerosas cidades de España, Portugal e Francia, o que contribuíu á difusión dos máis insignes poetas galegos. Foi nomeado académico de número da Academia Provincial de Belas Artes (1905), académico correspondente da Real Academia de Belas Artes de San Fernando (1922) e numerario da Real Academia Galega en 1941, onde ocupou a vacante do crítico de arte e notable folclorista lugués Indalecio Varela Lenzano. Entre as súas composicións salienta a ópera A Virxe do Cristal, sobre o texto – adaptado por Cabanillas– da lenda de Curros Enríquez; a zarzuela Santos e meigas, con libreto de Linares Rivas, que alcanzou no teatro madrileño da Zarzuela 137 representacións consecutivas; e máis de 40 melodías que adoitan interpretarse tanto na versión de voz e piano coma na coral sobre poemas de autores senlleiros como Rosalía de Castro, Eduardo Pondal, Ramón Cabanillas ou Curros Enríquez. Fonte: Gran Enciclopedia Galega